

Kitajščina (Tajvan)

我的名字叫奧瑪·卡琳。人們說我是一位獨特的藝術家、作家、環球旅行家，並掌握多門語言。聽人說我的作品顯現的思維和展現的生活方式，與我那個時期女性的既定道路背道而馳。在某一個寒冬的日子裡，我拖著一個行李箱就踏上了旅途。在 1919 至 1928 年之間，我獨自一人環遊世界。在旅途中，我忠實且細膩地記錄了自己的印象和想法。

直到現在，我還記得我對台灣的印象。這裡的街道多麼寬闊，路邊長著棕櫚樹，連續的拱廊幫助民眾免受日曬雨淋之苦，我眼前的市中心過往曾為日本殖民統治的中心。轉眼間到了老城區的狹窄街道，巷子內的生活豐富多彩，穿著褲子的婦女在街角推車賣小吃，鞋匠、理髮師、棺材師、治療師、演員等各行各業的大師傅。他們之間夾雜著學生的笑聲與小雞的叫聲。這都是台灣台北的形象。我先把這些深刻的印象記在旅行筆記本上，總有一天會把一篇篇的心得寫成一本書。這裡的大自然真奇妙有趣！我在乘船登島之前已經欣賞了高山美景，而這些茂密的熱帶植物讓我留下了深刻的印象。還有台灣原住民呢，我深深地為他們著迷。當我獲准參觀日本警察與貿易站時，也就是泰雅族的土地，我心情興奮無比。再說，我親愛的“YI”先生會陪我去，難怪我喜出望外。台灣真是我夢想中的島嶼，但我必須離開這裡，因為愛情實在是太強烈了。

Wǒ de míngzì jiào Àomǎ·Kǎlín. Rénmen shuō wǒ shì yī wèi dùtè de yìshùjiā, zuòjiā, huánqiú lǚxíngjiā, bìng zhǎngwò duō mén yǔyán. Tíng rén shuō wǒ de zuòpǐn xiǎnxiàn de sīwéi hé zhǎnxiàn de shēnghuó fāngshì, yǔ wǒ nàgè shíqí nǔxìng de jìding dàolù běidào'érchí. Zài mǒu yīgè hándōng de rìzì lǐ, wǒ tuōzhe yī gè xínglìxiāng jiù tàshàng le lǚtú. Zài 1919 zhì 1928 nián zhī jiān, wǒ dúzì yīrén huányóu shìjìe. Zài lǚtú zhōng, wǒ zhōngshí qie xìnì de jìlù le zìjǐ de yìnxiàng hé xiāngfǎ.

Zhídào xiànzài, wǒ hái jídé wǒ duì Táiwān de yìnxiàng. Zhèlǐ de jiēdào duōme kuānkuò, lùbiān zhǎng zhe zōnglú shù, liánxù de gǒngláng bāngzhù mínhòng miǎnshòu rìshài yǐlín zhī kǔ, wǒ yǎnqián de shìzhōngxīn guòwǎng céng wèi Rìběn zhímín tǒngzhì de zhōngxīn. Zhuānyǎn jiān dào le láochéngqū de xiázhǎi jiēdào, xiàngzi nèi de shēnghuó fēngfù-duōcǎi, chuānzhe kùzi de fùnǚ zài jiējiǎo tuīchē mài xiǎochī, xiéjiàng, lǐfǎshī, guāncaishī, zhiliáoshī, yǎnyuán děng gèháng-gèyè de dà shǐfù. Tāmen zhījiān jiázá zhe xuéshēng de xiàoshēng yǔ xiǎo jī de jiàoshēng. Zhè dōu shì Táiwān Táibēi de xíngxiàng. Wǒ xiān bǎ zhèxiē shēnkè de yìnxiàng jìzài lǚxíng bǐjiběn shàng, zǒng yǒu yītiān huì bǎ yī piān piān de xīndé xiěchéng yī běn shū. Zhèlǐ de dà zìrán zhēn qímiào yǒuqù! Wǒ zài chéng chuán dēng dǎo zhīqián yǐjīng xīnshǎng le gāoshān měijīng, ér zhèxiē mào mì de rèdài zhíwù ràng wǒ liúxià le shēnkè de yìnxiàng. Hái yǒu Táiwān yuánzhùmín ne, wǒ shēnshēn de wéi tāmen zháomí. Dāng wǒ huòzhǔn cānguān Rìběn jǐngchá yǔ mào yì zhàn shí, yě jiùshì Tàiyāzú de tǔdi, wǒ xīnqíng xīngfèn-wúbǐ. Zàishuō, wǒ qīn'ài de “YI” xiānshēng huì péi wǒ qù, nánguài wǒ xǐchūwàngwài. Táiwān zhēnshi wǒ mèngxiāng zhōng de dǎoyǔ, dàn wǒ bìxū líkāi zhèlǐ, yīnwèi àiqíng shízài shì tài qiángliè le.

Ime mi je Alma Karlin. Pravijo, da sem svojevrstna ustvarjalka, pisateljica, poliglotka, svetovljanka in svetovna popotnica. Po delu, načinu življenja in razmišljanja odstopam od ustaljenih ženskih poti svojega časa. Nekega mrzlega zimskega dne sem v nahrbtnik vtaknila svoj pisalni stroj in se z enim samim kovčkom odpravila na dolgo pot. Med letoma 1919 in 1928 sem obkrožila svet. Na svojem potovanju sem vestno in tankočutno beležila misli in vtise, ki so me prevevali.

Dobro se spomnim svojih prvih vtipov o Tajvanu. Široke, s palmami obrobljene ceste mestnega središča, kjer je center japonske kolonialne uprave. Arkade, ki varujejo pred žgocim soncem in nalivi dežja. Pokrite ozke ulice starega mesta. Pisano ulično življenje. Tukaj ženske v hlačah, ki na vozičkih ponujajo prigrizke, tam čevljarji, brivci, izdelovalci krst, spet drugje zdravilci in igralci, vmes pa šolarji in pisane kokoši. Vse to so podobe tajvanskega Tajpeja, ki sem jih zapisala v svojo popotno beležnico in jih bom nekega dne prelila v knjigo. Tudi narava je prečudovita! Visoke gore sem občudovala že z ladje, ki se je otoku približevala s položnejše, zahodne obale, bujno tropsko rastje pa me je navduševalo na izletih ven iz mesta. Najbolj od vsega me fascinirajo tajvanski staroselci in ko sem dobila dovoljenje za obisk japonske policijsko-trgovske postojanke na ozemlju ljudstva Atajal, sem vriskala od veselja. Za povrhu me je tja spremljal moj predragi gospod I. Tajvan je resnično otok mojih sanj, a moram proč, ljubezen je premočna!

Besedilo v slovenščini: Huiqin Wang in Maja Veselič

Prevod v kitajščino: Mateja Petrovčič in Vivian Liao

Brala: Vivian Liao